मी

Peshawa

पुण्याच्या नव्या जागेत शिफ्ट झाल?. नवी म्हणजे? जागा तशी जुनीच ह?ती पण मी नुकतीच विकत घेतली असल्याने नवी .. ह्या अर्थी फ्लॅट मस्त ह?ता? अगदी माझ्या मना ज?गता. आजु बाजूला फारशी वर्दळ नव्हती. मागच्या बाजूला गर्द झाडी ह?ती. सम?र एक अ?ढा आणि पलिकडच्या बाजूला एक फुटकं जुनं देऊळ.

एकंदरीत चार ख?ल्या? माझं सामान तस पुष्कळ ह?तं पण ह्या जरा म?ठया जागेत ते कुठे क?प?यात गेलं समजलचं नाही.. त्यामुळे आवरायचा प्रश्न नव्हता. शेजारच्य फ्लॅटमध्ये कुणीचं नव्हतं. सगळया फ़्ल?अरवर मी एकटाच त्यामुळे जीवाला स्वस्थता ह?ती.

तरीसुध्दा घर लावण्यात दिवस जाणार हे नक्की होतं. पहिल्यांदा प?टपूजा करावी ह्या साठी स्वैंपाकघर लावायचं ठरवलं. साखर ठेवायला कपाटाचं दार उघडलं आणि डबा आत ठेवला आणि लक्ष कपटाच्या आतल्या क?नाडयाकडे गेलं. तिथे एक वर्तुळ ह?तं आणि त्यात एकच शब्द लिहिला ह?ता ?मी?? वर्तुळात पाहताना उगाच मला असं वाटायला लागले त्यातून कुणीतरी माझ्या ड?ळयात ड?ळे घालून पहातयं. किती तरी वेळ मी त्या ?मी? कडे पहात ह?त?. माझ्या हाताला डबा धरून रग लागली आणि डबा खाली फरशीवर पडला.. च्या आइला... मी चटकन भानावर आल? आणी त्या ?मी? कडे लक्ष न देता आत सगळे डबे लावले. मस्त फक्कड चहा केला आणि गॅलरीत येऊन उभा राहिल?.

सम?रच्या बिल्डींग मधे क?णीतरी रीयाज करत ह?तं..काही वेळाने सम?रच्या बाल्कनीतून एक वृध्द गृहस्थ बाहेर आले. माझ्या कडे पाहून जरा दचकल्या सारखे झाले..आणि म्हणाले ?तुम्ही? .. ? मी नवा आल?य इकडे रहायला? माझ्या ह्या उत्तराने त्यांच्या चेह?यावरचे चमत्कारीक भाव जरा कमी झाले. ? असं असं? मला वाटलं मन?हरचं आहे? अस काहीस पुटपुटत झाडांना पाणी घालायला लागले. ? हे आता गाणे क?ण म्हणत ह?ते?

फार सुरेख आवाज आहे ? मी असे ब?लल? आणि त्यांच्या हातातून पाण्याचा तांब्या धाडकन खाली पार्कींगमध्ये पडला. ते माझ्या कडे पहायला लागले..मला समजेना

मी असं काय केलं की म्हातारयाचे बी.पी. एकदम छताला चिटकावा?? ?काय? काय म्हणालात तुम्ही?? म्हातारा विचित्रपणे माझ्याकडे पहात ह?ता...इतक्यात तांब्याचा आवाज ऐकुन घरातून एक सुंदर मुलगी बाहेर आली? मला बघून दारातच थबकली..?काय झालं अप्पा??? म्हणत तिने त्यांना आत नेले...

मी वराच वेळ त्या वाल्कनीत चहा रेटत उभा ह?त?. गाण्याचे सूर विरले ह?ते.संध्याकाळ हळूहळू विरघळत ह?ती... संध्याकाळची एखादी चक्कर टाकावी म्हणून मी चपला सरकवल्या आणि बाहेर पडल??

मस्त पालकाची परतून भाजी आणि ब्रेड असा धडगुजरी बेत केला? मस्त चापडला आणी माझ्या बेडरूम मधे घुसल?...म्हटले आज निदान ती तरी पूर्ण लावून घेऊयात...जवळ जवळ तीन चार तास लागले..थकून अंग झ?कून दिले ...

मध्यरात्रीनंतरचा सुमार असावा...मला अचानक जाग आली लक्षात येइना आपण कुठे आह?त...ख?लीत अंधार ह?ता.

रस्त्यावरच्या दिव्याचा उजेड च?रून घरात शिरला ह?ता. अंग तसेच बेड वर टाकून मी छताकडे पहात ह?त?. संवेदना सुक्ष्म झाल्या ह?त्या? काहीतरी हलतय ड?क्याने मनाला इशारा दिला..सगळे अवयव सगळी इन्द्रिय एकदम सावध झाली...क?रीड?र मधून काहीतरी आपल्या रूम कडे येतय...श्वास र?खला गेला ड?ळे क?परयापर्यंत आले पण मान हलली नाही..कान तीक्ष्णपणे एक एक हलका आवाज टिपत ह?ते..

माझ्या बेडरूम्च्या ख?लीच्या दाराची मूठ ि?रतेय असं मला जाणवलं. दार हळूहळू उघडल जातय...सगळया अंगावरून घामाच्या धारा वहात ह?त्या उठून बघ काय आहे ड?क्याचा अक?श मनाला समजत नव्हता सगळ शरीर वधीर झालं ह?तं..

फक्त संवेदना उमटत ह?त्या..दार पूर्ण उघडलं गेलं..ख?लीमधे अंधुक प्रकाश ह?ता पण त? सुध्दा भीतीने पडद्यामागे गेला.. सम?रच्या आरशात मला दाराचं प्रतिबींब दिसत ह?तं...उघडलेल्या दारातून काहीतरी आत आलं काय ह?तं? काय ह?तं ते ??? ड?क अर्थ लावायचा प्रयत्न करत ह?तं. ते पुढ सरकतय त्याचा वेग कमी ह?ता पण निश्चित ते माझ्या कडे सरकतयं.

ख?लीतली हालचाल मंदावतेय..माझ्या उशापाशी ते उभं ह?तं माझी छाती प्रचंड वेगाने धडधडत ह?ती गच्च ड?ळे मिटून घेतले ह?ते? मुठीमध्ये खालची चादर आवळून गेली ह?ती.. थंड हात माझ्या ड?क्यावर पडला आणि पाठ?पठ आवाज आला ?मी...?. मी एक भयानक किंकाळी फ?डली त्या शेवटच्या क्षणात

उघडलेल्या ड?ळयांनी टिपले काळे लंब सडक केस आणि एक चेहरा? माझी शुध्दं हर्पत गेली.

दुसरया दिवशी सकाळी खुप उशीरा जाग आली दचकून मी बेड वर उठून बसल? काल काय घडले ते खरे ह?ते की स्वप्न?

समजेना बेड वरची चादर घामाने भिजली ह?ती? पण ख?लीचे दार मात्र बंदच ह?ते..ताडकन उठल? भराभरा सगळया ख?ल्यातून हिंडल?.. काहीच हाती आले नाही आणि अपसेट ह?उन मी बाल्कनीत उभा राहील?...सम?र ती मुलगी माझ्याकडे पहात ह?ती...म्हणाली ?मी श्वेता..? आणि माझ्या अंगावरून सरसरून काटा ि?रला.आ आवाज मला अ?ळखीचा आहे? काल हाच हाच आवाज ऐकला आपण? ह? नक्कीच? मी दचकल? हे तिला कळाले असावे...?काय झाले? तिने विचारले मी काही नाही म्हणत कसनुसा हसल?...? काल बाबांचे वागणे तुम्हाला जरा विचित्र वाटले असेल तर माफ करा पण त्यांना मधून मधून ि?ट्स येतात ?...ती मला सांगत ह?ती..?अ?ह दॅटस अ?के ? मी काही वाटून नाही घेतलं त्याचं...पण एक सांगा काल ग़ाणं क?ण म्हणत ह?तं???...?गाणे? आमच्या बिल्डींग मधे क?णीच नाही. मी तरी इकडे क?णाला गाणे म्हणताना कधी ऐकले नाही.?...

कसं शक्य ह?त हे?? मी माझ्या कानाने ऐकल ह?तं ? यमन चे सूर ह?ते नक्कीच...मी तिला बाय म्हणून ख?लीत आल?...माझे लक्ष आरशाकडे गेले..आरशावर एक वर्तुळात एकच शब्द ह?त ?मी?. माझ्या पायाखालची जमीन सरकतेय की काय असे मला वाटायला लागले... कुणीतरी त?डी म्हणतयं..कानावर हात ठेवत मी मटकन गादीवर बसल?... सम?रच्या कपाटाखाली काहीतरी पडलं ह?तं..एक वही? कागदाचा गठ्ठा काहीतरी ...काल तर हे इथे नव्हतं...की काल आपण पाहिलचं नाही ?

मी फक्त त्या गठठ्या कडे पहात बसल??? त? एक कविता संग्रह ह?ता. मुखपृष्ठावर क?णीतरी हाताने वर्तुळ काढलं ह?तं त्यात त?च ?मी?. कविता संग्रह क?पयातून जळला ह?ता..आतल्या पानावर ?माझ्या आदितीस ...? असा मजकूर ह?ता...माझी भीती हळुहळु उतरत ह?ती...भीतीची जागा कुतूहलाने घेतली..कविता वाचायला आता सवड नव्हती..कामावर हजर व्हायला हवे ह?ते.

संध्याकाळी दमून घरी येताना अप्पा रस्त्यात दिसले...

?काय मन?हर कसा आहेस??? अप्पांनी मला विचारले.

?माफ करा तुमचा काहीतरी गैरसमज ह?त?य मी मन?हर नाही माझं नाव आदित्य? .

"असं?? अप्पांचा चेहरा परत विचित्र झाला " "असुदे काय काम करता??"

"मी शिकवत? . मॅथेमॅटिक्सचा प्र??सर आहे यूनिवर्सीटी मधे?"

"वा छान पण मग तुम्ही गाता का की तुम्ही कविता करता आमच्या मन?हर सारख्या??"

मी वैतागायला लागल? ह?त? . . .म्हातारयाचा मन?हर सींड्र?म उतरायला तयार नव्हता .

"नाही मी कविता पहात?" सम?रून येणारया श्वेता कडे पाहात मिष्किल पणे मी म्हणाल? . . .

म्हातारयाला विन?द झेपला नाही . . .श्वेता माझ्या कडे पाहून गालातल्या गालात हसली .

"उत्तम रसिक कवितेलाही आवडत?" श्वेता अप्पांना घेऊन वळली . तिचे लांब सडक केस पाठीवरती ?ळत ह?ते . . .मला काल रात्री पहीलेले केस आठवले . . . कविता संग्रह ड?ळयापुढे उभा राहीला मला घरी जावेसे वाटेना कुतुहल आणि भीती संध्याकाळ बर?बर घेऊन येत ह?ती . बराच वेळ मी तिकडेच बेंच वर बसून ह?त? . असे किती वेळ बसायचं?? कधी न कधी जावेच लागणार घरी . .जे व्हायचय ते ह?उदे . . .मनाचा निग्रह करून मी घरात पाउल टाकले . .घर शांत ह?ते काहीसे थंड सुध्दा .

बेडरूम मधे गेल? सम?रच त? कविता संग्रह पडला ह?ता . मी त? सराळ उचलला आणी कपाटात ठेवणार इतक्यात कविता संग्रहाच्या मुखापृष्ठावर नजर गेली . सकाळी इतक्या बारकाइने लक्ष नव्व्तं गेलं . किरटया अक्षरात शब्द ह?ते " मन?हर"? माझ्या हातातून कविता संग्रह गळून पडणार की काय? असे मला वाटायला लागले . इतक्यात दारावरची बेल वाजली मी धाडकन त? संग्रह कपाटात टाकून दिला .

दारामधे कविता . म्हणजे श्वेता . ."तुम्ही"

"कवितेला पाहून रसीक ग?धळलेला दिसात?य . .कविता आत आली तर चालेल का??"

"अ?ह? या ना प्लीस आत या . ."

"मस्त आहे घर तुमचं . . नाव काय तुमचं?? "

"हुन? अ?ह आदि इ मीअन आदित्य . ."

" ग्ल्याड टू मीट यू मिस्टर रसिक . . ."

श्वेताचा हात हातात घेतला आणि आम्ही द?घेही हरवून गेल? एकमेकांच्यात . . .

"कविता रसिकाच्या प्रेमात पडली म्हणायची . . ."

मी हात तसाच हातात ठेवून म्हटले श्वेता लाजली . . .पण तिने हात हातातून काढला नाही . .

" रसिकही प्रेमातच आहे? अप्पा आले?"

"कुठे? मी एकदम चमकून हात स?डला" आणि ती खळखळून हसली . . .

"श्वेता तुझ्या अप्पांची मला जाम भीती वाटते . .सारखे मन?हर म्हणून हाक मारतात मला . ." मी एकदम जिभ चावली .

"मन?हर? क?ण मन?हर??" श्वेता माझ्याकडे पहात ह?ती . ."अरे अप्पा कधी कधी असे विचित्र ब?लतात . . .ल?कं म्हणतात त्यांना भविष्यातलं दिसतं पण माझा नाही विश्वास . ." श्वेता सीरीअस झाली ह?ती . ? स?री श्वेता . . ?? मी म्हटले . .ती मलुलं हसली .

"रसिक महाशय मी तुम्हाला जेवायचे निमंत्रण द्यायला आले आहे .अप्पानीचं सांगितलं . . .? तीने पॉज घेतला ? म्हणाले जा मन?हरला जेवायला घेउन ये?"

आणि आम्ही द?घे कितीतारी वेळ हसत राहील? . . .? मी येत? . .तू चहा घेणार ?? ? . . .? तू चटकन आवर मी चहा टाकते ."

मस्त जेवण आटपून घरी आल? मूड मस्तचं ह?ता . अजून श्वेता ड?ळयासम?र दिसत ह?ती . .आत आल? दार लावले स्विच ऑन केला भसकन दिवा गेला

"च्या आइला?" . . .

"आलास" माझ्या हातातून किल्ली गळून पडली . . .

सम?रच्या क?परयात ती उभी ह?ती लांब केस चेहरा झाकला ह?ता केसांनी . ?

सुंदर आहे मुलगी . . ? थंड आवाज . . . ? आवाज अगदी माझ्या सारखा आहे . . . गाते का ती . . . ? माझे पाय लटपटत ह?ते . . ?मन?हर मी तुला विचारतेय . . . ? तिचा आवाज कठ?र झाला ह?ता . ती पुढे सरकायला लागली . नक्कीचं अमानविय? किती संथ लय ह?ती तिची . पावले हालत नव्हती . . ?मी मी माझं नाव मन?हर नाही . . . ?? मी कसाबसा सगळा जीव ग?ळा करून म्हणाल? . . ती थबकली . कितीतरी वेळ शांतता ह?ती . घडयाळाचे काटे टकटकत ह?ते . एक सुस्कार टाकला तिने आणि ती विरत गेली हवेत . "मन?हर? मन?हर" अस्पष्ट शब्द रेंगाळत राहीले . . . कचकन दिवे पेटले आणी ख?ली उजळून निघाली .

मी अविश्वासाने ख?लीत पहात ह?त? नजर विस्?ारलेली ह?ती . . . भिंतीवार ह?ते एक वर्तुळ आणि त?च त? "मी" . भीतीची जागा संतापाने घेतली? मी तडकन उठल? . . अस्खलीत शिव्या घालत त? "मी" रखडून काढला भिंतीवरून . च्या आ?ला मी वेडा ह??न ह्या असल्या प्रकाराने . . . मी आत गेल? आणी ते कवितांचे पुस्तक कपाटातून काढले . . .

पहिलीच कविता ह?ती . . .

हे मालिनी बस जरा इथे
उगवूदे चांदणे लाजुदे फुले
बघ खेळती पाखरे
खेळ त? जुना
वारयावरती मंजुळा
ड?लती पुन्हा
हे मालिनी दे गंध अंगांगाचे
याचक तुझ्या दारी? झाड चंदनाचे

"मन?हर चांगल्या कविता करायचा " आवाजाने दच्कून मी पाहीले आरशात ती दिसत ह?ती पण ख?लीत कुठेच नाही . . माझी भीती बरीच ल?पली ह?ती . . . "तू तू अदिती बर?बर??"

"मला विसरला नाहीस तर तू अजून? मला वाटले . . . " इतके ब?लून ती शांत झाली .

"मी? माझा काय संबंध?" मी जरा तापट आवाजात ब?ल्ल? . . .

"तुझी छ?टया छोटया ग?ष्टी वरून चिडायची सवय अजून गेली नाही तर मन?हर"

"जस्ट वन सेक .. आय डोन्ट नो हु यू आर. हु धिस मनोहर शीट इज आण्ड वाय द हेल यू आर कॉलींग मी मनोहर ? डॅम इट .. माय नेम इज अदि अदित्य??? मी हातातले पुस्तक बेडवर टाकले?

"तुला तेव्हाही हे नाव आवडायचे नाही. असाच चिडायचास?"

"अ?ह डॅम इट लेडी ? माझे नाव आदित्य आहे. आदित्य ह?तं आणि मी तुमचा मन?हर नाही.. प्लीज लिव्ह मी अलोन ?"

संतापाने मी माझ्या हातातली उशी काचेवर भिरकावत अ?रडल?...माझ्या बेड वर ह?ता एक म?ठ वर्तुळ लाल रंगाच आणि त्यात ?मी??? अशक्य मानसिक ताणाने मटकन खाली बसल?... ड?के धरून? त्या रात्री तिने मला काही त्रास दिला नाही .

संध्याकाळी श्वेताला भेटायचे मस्त गप्पा मारायच्या आणी जमलं तर एखादा पिक्चर टाकायचा बेत...श्वेताला ह्यातलं काहीच सांगायच नाही हे मी मनाशी ठरवून टाकलं ह?तं.. एकदा अप्पांशी ब?लणं भाग ह?तं. अप्पांचा ह्या सर्व गोष्टींशी काहीतरी संबंध ह?ता? जवळ जवळ आठवडा झाला नव्या जागेत. आदिती पहिल्या द?न दिवसांनंतर आलेली नव्हती...कामाच्या व्यापात आणि श्वेताच्या सहवासात दिवस पंख लावून चालले ह?ते..

एक दिवस स्वयंपाक घरात मी शिजवत असताना ती आली डायनींग टेबलच्या मागे उभी ह?ती. मी मागे वळालो? तिला पाहुन हातातली तेलाची बाटली धाडकन जमिनीवर पडली...?तू"

तिच्या बद्दलची भीती आता संपली ह?ती. ती काहीच करणार नाही ही खात्री झाल्याने असेल...

"आइला तुम्हा ल?कात आधी सांगून यायची पध्दत नसते का ?? " मी विचारले? ती हसली

"व तुम्ही ल?क हसता सुध्दा मला वाटले.."

"मन?हर...गप रे...जिथे तिथे विन?द.." आय डोण्ट नो ती मला सारखे मन?हर का म्हणते...मी सांगून थकल? ह?त?.

"माझी आई मी हजारवेळा सांगितलयं की माझं नाव मन?हर नाही पण तुला जर त्यातचं समाधान वाटत असेल तर खुशाल म्हण??"

"काय करत?यस?? "

"हजामत" मी तिच्याकडे पहात म्हणाल?. . .तिचा चेहरा पहायची माझी इच्छाा कधीच पूर्ण ह?त नव्हती. चेहरयावर सतत केस असायचे किंवा एक काळ?ख असायचा??

" हा मन?हर. .तुझा नवरा ह?ता की प्रियकर??"

" नवरा. .आणि हा मन?हर काय लावलयस. .? जसं काही तुला काही आठवत नाही?" तिचा त? अमानविय वेश स?डला तर ती अगदी चारचौघींसारखीच ह?ती.

" हे बघ तु मला मन?हर म्हणणार असशील तर आपला संवाद संपला?"

"क?णाशी ब?लत?यस??" स्वयंपाकघराच्या दाराशी श्वेता उभी ह?ती. मी वळून पाहीले माझ्या एका हातात उलथणे ह?ते? दुसरया हातात चिमटा. .माझी नजर टबलाकडे गेली तिथे कुणीच नव्हते. . . टेबलावर तेच वर्तुळ? श्वेता माझ्याकडे प्रश्नार्थक मुद्रेने पहात ह?ती. . .क?णी नाही ग. असचं स्वगत म्हणायची लहर आली ह?ती. . . टेबलावरच्या त्या "मी" वर कढई ठेवली.

दुपारी अप्पांना भेटायला गेल?. अप्पा सुदैवाने घरीच ह?ते. म्हातारयाचा धसका अजूनही कमी झालेला नव्हता. . .

मी चाचरत बेल वाजवली. .म्हातारा बाहेर आला "या या जावईबापु . . .?म्हातायाचा मूड पाहुन मी हादरल??? च्या आ?ला जावई बापु?. .? श्वेता ने सारे सांगितलयं मला . . माझी काहीच हरकत नाही? तुमचे क?णी नातेवाइक नाहीत हे ही सांगितलय तिने. .पण आता आम्ही आह?तचं. .तुमच्या जेंव्हा मनात येइल तेंव्हा लग्न करा माझी हरकत नाही??" म्हातारयाच्या ह्या अचानक ह?काराने माझा जीव येवढा येवढा ह?त गेला?? मी चटकन त्यांचे पाय धरले. माझ्या ड?ळयात अश्रू जमले ह?ते. म्हातारयाने म्हणजे आता सासरयाने माझ्या पाठीवर थ?पटले. .

"मला तुम्हाला काही विचारायचं आहे." मी चाचरत म्हणाल?

"मन?हर अदिती बद्दल??" म्हातारा माझ्या नजरेत नजर घालुन म्हणाला. .मी फक्त थक्क ह?ऊन पहात राहील? सासरयांच्या चेहरयावर वेदना पसरली. . .?मन?हर सम?रच रहायचा जिथे तुम्ही रहाताय.अदिती त्याची बायक?. . .?म्हातारयाचा कंठ दाटून आला ?अदिती माझी मुलगी ह?ती. .?आणि म्हातारयाला अश्रू आवरले नाहीत?

"सॉरी?" मी त्यांचा हात दाबला हयापुढे त्यांना काहीच विचारणं शक्य नव्हतं..

"श्वेता मला कधीचं.."

दारातून श्वेता आत आली? झालं ते झालं..जखमेवर खपली धरलिय" तिने मान खाली घातली आणि मी तिला मिठीत घेतलं हलकेच थ?पटलं?

जिने उतरून खाली आल?..पार्किंग मधे वॉचमन उभा ह?ता.

"आप किसके पास आये थे साब?" त्याने विचारले .

"ये ज? तिसरे माले पे रहते है.अर्विन्द ग?रे उनके पास... "

वॉचमन माझ्या कडे पहात राहीला भूत पहावे तसे?

"साब सचमुच बताअ? वरना मै पुलिस क? बुलाऊंगा" ? त्याने माझी गचांडी पकडली आणि आरडाओरड सु? केली. खालच्या मजल्यावर रहाणारे सगळे ल?कं बाहेर आले.

"ये देख? साबजी .. ये यहा पर च?री करने आया था" गुरुखा एकदम मला च?रच म्हणायला लागला..

"जस्ट वेट अ सेक" मी म?ठयांदा अ?रडल?..सगळे शांत झाले..

"हे बघा मी इकडे अरविंद गोरयांकडे आल? ह?त?.." एक विचित्र शांतता पसरली ल?कांच्यात..

"काय झाले तुम्हा ल?कांना?"

त्यांच्यातले एक वृध्द गृहस्थ पुढे झाले..?अरविंदला मरून द?न वर्ष झाली..?

"व्हॉट मी आत्ता ब?लल? त्यांच्याशी" मी म्हटले. सगळयांचे चेहरे झरकन पांढरे पडले..

"तू जरा आत येत?स?" त्या वृध्द गृहस्थांनी मला हाताला धरून घरात नेले. प्यायला पाणी दिले.

"मी त्यांच्याशी आत्ता ब?लल? खरच मागे एकदा मी त्यांच्या कडे जवून गेल?य..." मी त्यांना म्हणाल?..

ते काहीही ब?लले नाहीत.."मी? त्यांची मुलगी श्वेता...."

"तिला मरून सुध्दा अडीच वर्ष झालीयेत" त्यांनी थंडपणाने सांगितले?? माझी अवस्था कदाचित त्यांच्या लक्षात आली नाही.

"श्वेता अरविंदची एकुलती एक मुलगी "

"पण ते म्हणाले कि आदिती.." माझा वाक्य पूर्ण ह?उ न देता ते वृध्द गृहस्थ म्हणाले .

"ह? तिच लग्नानंतरची अदिती...म?ठी छान ज?डी ह?ती. माझ्या कडे यायचे कधी कधी." म्हातारयाने उसासा टाकला..? मी अरविंदचा मित्र. अदितीच्या लग्नाला चार वर्षे झाली मूल ह?त नव्हते? ही खंत ह?ती द?घांना. अदितीला जास्त. त्यातून संशयाचे बीज कधीतरी पडलं द?घांच्यात. त्याला वाटायचं अदिती इज नॉट फेथफुल टू हिम. अर्थात ऐकीव आहे...त्यानंतर एका दिवाळीत अदिती जळून मेली. तिचा नवरा पण..अरविंदला हा धक्का सहन झाला नाही त? सहा महिन्यात गेला.."

मी सु? मनाने हे सगळं ऐकत ह?त?... जिच्या शरीराला स्पर्श केले ती जिवंत नव्हती ?? पायातले त्राण नाहीसे झाले ह?ते?? रखडत रखडत मी घरात आल? आणि बेडवर स्वत?ला झ?कून दिले..

सम?रच्या क?परयात ती उभी ह?ती..अंगाव?न शहारे आले..."अदिती... श्वेता" माझ्या त?डातून अस्पष्टसे शब्द फुटले..

ती हसली मंदशी. " मन?हर? मन?हर किल्ड यू इज्णट इट ?" मी विचारले "दॅट रास्कल? सन ओफ अ बिच बर्ण्ट यू अलाइव. इज्णट इट ?" मी म?ठयाने अ?रडल?.

" नाही नाही ..ती हमसून हमसून रडत ह?ती...कसं शक्य आहे...?? तुलाही माहिती आहे काय घडल ते..."

"सो दॅट मिन्स यू थिंक आय किल्ड यू ?" माझा आवाज कापरा झाला ह?ता.."डू यू रिअली बिलिव आय किल्ड यू ?" मी हिस्टरिकल झाल? ह?त?. "कसं शक्य आहे. अशीच दिवाळी ह?ती. सकाळीच तुला वातमी सांगितली की मी प्रेग्नंट आहे? किती खुश ह?ता मन?हर" ती ट्रांसमध्ये गेली...

"हि वॉज नॉट हि थॉट द सन वॉज नॉट हिज.....सो टू टेक रिव्हेंज बाय बर्निंग यू...." मी धारधारपणे म्हणाल?...

" मन?हर??" ती इतक्या ज?रात किंचाळली. हि वॉज नॉट लाइक दॅट ऑल. . . .त्याने माझा कधीच संशय नाही घेतला. हि वॉज जेम ऑफ अ पर्सन." ती स्फुंदून स्फुंदून रडायला लागली??

अदिती प्रकाशात आली तिचा जळालेला चेहरा आता मला स्पष्ट दिसत ह?ता. . .जळालेल्या मांसाचा वास नकात गेला? अचानक तिच्या साडीने पेट घेतला. आदिती जिवाच्या अकांताने धावात स्वयंपाकघरात गेली. मी पण मागे धावल?.

"आईगं मन?हर" ती अ?रडत ह?ती मी पुढे धावल?. "अदिती" माझ्या नकळत माझ्या तं?डून जबरदस्त किंकाळी बाहेर आली.

ताडकन उठुन मी बेडवर बसल?. .आदिती माझ्या शेजारी उभी ह?ती बैंगणी रंगाचा शालु नेसून . . .तिने ड?क्यावर हात ठेवला. ."काय झालं आदी. .स्वप्न पाहीलसं का?? किती घामाघुम झालायसं". .मी तिचा हात धरून तिला जवळ बसवले सर्वांगावरून चाचपटत राहील? आणि भरल्या ड?ळयांनी तिचे चुंबन घेतले.

"अरे झालं काय??" ती ग?धळून गेली ह?ती .

"काही नाही भयानक स्वप्न पाहीलं?? भयानक?"

"बर आता उठ अप्पा येतीलच इतक्यात ग?रव बाहेर फटाके उडवत?य. दुपारी आलासं जे झ?पला आहेस ते आत्ता पर्यंत अरे लक्ष्मीपुजन आहे आज विसरलास का? तुझा झब्बा ?पायजमा काढुन ठेवलाय अंघ?ळ करून घे. .उठ रे"

बाहेर फटाक्यांचा आवाज येत ह?ता गॅलरीतून खाली पाहीलं ग?रव मित्रांबर?बर फटाके उडवत ह?ता.

"आणि ह? सांगायचं राहीला? श्रीराम येउन गेला. तुझ्या कविता संग्रहाच्या कॉपिज पाठवल्या आहेत प्रू?रीडिंग साठी. . हे बघ? मस्त आहे ना कव्हर. आणि हे काय रे ? आदिती लाडाने चिकटली मला. कविता संग्रहाच्या पहिल्या पानावर शब्द ह?ते ?माझ्या आदितीस?. . .मी हलकेच हसल?.

?काय रे कुठल्या नावाने छापणार तु कविता???. ?आदि?. मी म्हणाल?. .

?बिलकुल नाही तू माझं इतक सुंदर श्वेता नाव बदलून अदिती ठेवलसं ना? मग मी पण तुझा असचं काहीतरी फालतू नाव ठेवणार. . .मन?हर??? तिने हसत माझं नाक चिमटित धरलं. .माझ्या काळजाचा ठ?का चुकला??

"बर बर" कसेबसे मी म्हणाल? ." चल पूजेला उशीर ह?इल. .कविता संग्रह टेबलावर टाकला. झब्बा लेंगा चढवला. टेबलावरचा कविता संग्रह उचलून आत ठेवावा ह्या इराद्याने त? घेतला. तेव्हा त्या मुखपृष्ठावर एक वर्तुळ ह?ते त्यात उमटला ह?ता. " मी".

दचकून मी टेबलाकडे पाहिले. अदितीने वर्तुळात लक्ष्मीचे पाउल काढले ह?ते. त्यावर एक फूल पडले ह?ते. स्वयंपाकघरात अदिती कपाटात काहीतरी ठेवत ह?ती

. . .देवासम?रचं निरांजन आज जरा जास्तच पेटले ह?ते.

---

antrang